

Málshættir.
Til notkunar sem "Motto".
2 blöð qto.

30.

1.
Málshætti (seu "motto")

Reugi gótrar samlaus baula : litlu fæðri.
Rettloar er lozin söls.
Lítid er þar dnu, seu ein dínfa dansar.
Rúist fístun, ef lengi er barinn.
Mál er að vera biskupsinnu steyr.
Margan hindrar haus armóður iltu að gjöra.
Margur yllir, þótt grátt sé undir.
Margur dári virgíot fram í farið.
Margur fór þann mistaklett, seu hann vildi í annan hafa seth.
Margur sér sauvi í annars nefi, en elti í sínu eigin nefi.
Margt er grátt í graut étið.
Margt er það í bivi ástandi, seu elti er í borti beraudi.
Margt finna hundar í hangum.
Margvíslega getur nýjð látið þegar það gæispar.
Minst stráða hundar seu best geyja.
Tákragna mistunum er mosta líkil.
Tand er vöndur náðni.
Tofinn stöð er nágranni hollur.
Tú er nokkunnun : taectid dansar!
Tú kleija hettir eggjum.
Of samneyti óargadlytriu
Of veidur þéttlyndur þungur í skauti
Orminum er skapfeldast að skrída.
Rauþaðu elti fyr er full er stjórðan.

Refur krafur r'ad gefur.

So fer margur mid bogum, sem ebbi þann ad foga' ann.

Sannur er glofurn, þo gefur se hjupur

Sannur er strakum svort, þo kemur se bodid gjofu

So sem eignast adaltrid, eignast verður hvosti med.

Sei sparar þeroll þriinnatta mytlyn (þriinnatti: i þriin mat)

Seit spe' i sjalfs tené.

Sjodur vid þotummi, sem situr a fjotummi.

Sjaldan betur gamall skollur norri greini

- " - boda vondur fuglar odit vedur.

- " - er fluga i feigs mat, nema dauð dælp.

- " - fress i feigs riini.

- " - reirlykt af refs hybylmu.

- " - kemur þeim samom sem d'ubinnu breida.

Sjaldsed er gull i soini

Tregur gengur amladreygur illa gnyttan veg.

Þriidur eigi refurmi: Honur ferar ad þer halom.

Veturu fa' málugur medan þestid gafsar

þa' adom vamm of Eva spanu, enginn þesti Keyserum.

þad er ebbi aldung midur ad teggia, sem amlodinn er.

þogja mat þu. þagur hafa betri soimur.

Ebbi þang eid ad vinna i augljostri soh.

Ebbi smeykist strakurinn vid smá skammurinn.

Ebbi em allur, sem a gaurri kumma greini.

þeir gusa mest, sem gnytt vada.

Ebbi tryggist loo, þo þekin se in þenni ro(f)a.